

nedsättas derigenom, att Finlands banks sedelmynt stiger till pari.

En, som icke kan dela en så grundlös tro, torde, hvad jag haft äran anförä, öfvertyga derom, att den obenägenhet att mottaga Ryska sedlar, hvilken här i Finland nu visat sig, är ett snart öfvergående ondt. Och ni inser äfven med mig, att, såsnart Ryska banksedeln får ett fast värde, alla möjliga olägenheter skola försvinna, så att den i Finland skall gå och gälla med samma lätthet och säkerhet som i Kejsaredömet. Låt oss hoppas att det skall lyckas de insigtsfulla män, som har att leda finansärendena att på en eller annan väg vinna detta så önskvärda mål.

10 Vi här i Finland våga därtill lägga den förhoppning, att man i Kejsardömet och i Kejsarstaden i synnerhet, skall vara nog ädelsinnad att icke missunna vårt ringa land den tidigare fördelen af ett fast penningvärde, och nog rättvis att tillåta oss hjälpa oss sjelfva. Det är ju endast detta vi i all ödmjukhet begära.

397 *PROMEMORIA OM FINLANDS HANDELSRELATIONER MED RYSSLAND, KONCEPT*

20 *HUB, JVS handskriftssamling*

Om Finlands handelsrelationer med Ryssland

Om frihandeln kan mycket sägas med och mot. Men om ett land har fri import till ett annat, som behöfver dess varor, så är det ett axiom, att det förra stänger sin egen export med hvarje hinder, det uppställer mot importen af det senare landets varor.

Ty intet folk vill hafva pengar för sin vara, om det kan få varor i utbyte. Orsaken är, att vid ren försäljning vinsten är enkel, men vid varuutbyte är den dubbel. Trafikanten vinner en gång på den vara som säljes; på den han köper en gång till. Och i intet land behöfver man pengar, utan de värden, som af penningen ompresenteras.

30

Finland behöfver Ryska varor. Beviset är, att importen från Ryssland är så stor som exporten dit, och att den förra med hvarje år stiger.

Tillåtes det oss, att fritt exportera till Ryssland, så stiger vår förmåga att köpa derifrån.

Man kan säga: den vara, som vi icke få exportera till Ryssland, sälja vi eljest till andra länder. Men det förhåller sig ej så. De varor, vi till Ryssland exportera, skulle, om denna export hindrades, alls icke finnas till. Vi kunna icke föra manufakturvaror till länder, der fabriker nu trängas med hvarandra. Men Ryssland erbjuder oss en ofantlig marknad. Vore den för oss fri, skulle vi förmå producera mångdubbelt mera och i samma proportion konsumera Ryska varor. Icke heller erbjuder utlandet någon betydligare afsättning för våra ännu underlägsna ladugårdsprodukter, hvilkas mängd och godhet dock genom afsättningen i S:t Petersburg är för år förkofras.

40

Tändsticksfabriken är ett passande exempel. Den kunde tillverka tre gånger så mycket som för närvarande, om den hade köpare för sin vara. I Ryssland kunde den sälja. Och det är säkert, att betalningen icke skulle erhållas i Ryska sedlar, utan i Ryska varor.

50

När finansministern vägrar fabriken produkt tullfrihet, för att skydda tändsticksfabrikation i Petersburg, hindrar han alltså exporten från Ryssland till Finland. De Peterburgska tändstickorna kunna icke säljas här. Men andra varor kunde säljas i större mängd, än nu, jemnt lika mycket mera, som med de Björneborgska stickorna kunde köpas.

Effekten är alltså, att öfriga Ryska industriidkare hindras öka sin produktion och export och dertill få betala de Peterburgska stickorna dyrare.

Det kan ännu invändas: den Peterburgska tändsticksproducenten konsumerar dock andra Ryska alster, som eljest icke konsumeras och produceras. Men det är gifvet, att de personer i Ryssland, som nu göra tändstickor, i all händelse skulle förtjena sitt lifsuppehälle i något annat yrke. Deras arbete skulle behövas för den produktion, hvarmed de Finska tändstickorna skulle betalas. Och de och alla öfriga konsumenter af tändstickor, skulle äfven förmå konsumera så mycket mera Ryska varor, som de skulle inbespara å priset för de billigare Finska tändstickorna.

10

Samma verkan har all import från Finland till Ryssland, emedan vi här behöfva Ryska varor. Skulle icke detta i så hög grad vara händelsen, så vore visst skäl att belägga våra varor i Ryssland med någon importtull. Ty det ||är osäkert, om de Ryska varor, som eljest gå till Finland, kunde finna en marknad i andra länder; och om detta icke kunde ske, skulle dock skyddat för|| den Ryska industrin öka konsumtionen och produktionen inom landet.

Att lemna importen från Finland till Ryssland fri, är derföre god politik, så lände det visar sig, att Finland tager mera varor, än det gifver – eller åtminstone lika mycket.

20

Men detta vore god politik äfven i annan mening. De materiela intressena äro de, som närmast och allmännast gripa människorna. Det kan lätt förstås, med hvilket sinnelag mot Ryssland man här i Finland ser de Ryska varorna obegränsadt fritt införas, medan en motsvarande frihet för de finska varornas införande till Ryssland utminuteras med tumstock. Icke ens en tändsticka, måste man säga, får i Ryssland åtnjuta samma frihet, som här i Finland åtnjutes af alla de ofantliga Kejsardömets industrialster.

30

Intet deremot binder folken mera tillsammans, än den ömsesidiga nyttan. Blir den Ryska marknaden outhärlig för Finlands industri, så blir också de båda ländernas politiska union ett för Finland outhärligt faktum. Och det är afgjordt, att, om Finska varor få en fri marknad i Ryssland, så uppstår här en industri, hvilken denna marknad förutan icke kan ega bestånd.

Det vore fåfängt att hoppas, att Finansministern kunde omvändas till dessa åsikter. Hans förfarande visar, att han icke delar dem. Och hos en person i hans ställning måste öfvertygelsen vara så fast rotad, att den icke kan rubbas.

40

Det vore derföre en ovärderlig lycka för vårt land, om H:s M:t sjelf värdigades taga denna angelägenhet i öfvervägande, och om vi i fråga om handelsrelationerna med Ryssland framledes icke vore hänvisade endast till Finansministern. Det är visst en ringa sak, och H:s M:ts dyrbara tid är upptagen af så många vida viktigare ärenden. Men också för Ryssland är i närvarande stund en ökad export en lifsfråga; och äfven de minsta kanaler för densamma förtjena att hållas öppna.

50